

Stanisław Lewandowski

Nehrybka, gm. Przemyśl, woj. przemyskie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 11, 185-186

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wymienione przedmioty metalowe, kościane i rogowe pozwalają określić wstępnie czas trwania grodu na VIII-X wiek.

Materiały z badań przechowywane są w magazynach Myśliborskiego Ośrodka Kultury.

Badania będą kontynuowane.

NEHRYEKA, gm.Przemyśl
woj.przemyskie
Stanowisko 7

Muzeum Okręgowe
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Stanisław Lewandowski. Finansował WKZ w Przemyślu. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wielofazowe, osada grupy tarnobrzesckiej z epoki brązu, kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich, osada wczesnośredniowieczna, ślady osadnictwa neolitycznego oraz wczesno/brązowego /kul. Monteoru ?/.

Stanowisko usytuowane jest na grzbiecie cypla oraz na wschodnim i południowym skłonie lewobrzeżnej terasy Sanu i Wiaru. Odkryte zostało w trakcie badań powierzchniowych w dolinie Sanu.

Badania miały na celu rozeznanie problematyki stanowiska oraz sytuacji zalegania materiału zabytkowego. Założono cztery wykopy sondazowe: I/77 długości 53 m, II/77 długości 17 m, III/77 długi na 46 m oraz wykop IV/77 długi na 12 m. Utworzyły one kształt krzyża, którego dłuższe ramiona przecięły całe stanowisko w poprzek. Po wschodniej stronie grzbietu cypla wykonano dwa wykopy szerokoprzestrzenne o łącznej powierzchni 80 m². Ogółem przebadano obszar o powierzchni 336 m².

W wyniku badań odkryto ponad dwadzieścia jam, tyleż śladów po słupach oraz cztery paleniska wykładane polepą i kamieniami. Stwierdzono występowanie kilkusetletniej warstwy kulturowej o miąższości dochodzącej do 120 cm.

Materiał neolityczny reprezentowany był przez ceramikę, której stan zachowania nie pozwala na zrekonstruowanie form naczyń.

Zabytki z wczesnej epoki brązu zalegały głównie w warstwie kulturowej. Zaobserwowano fragmenty naczyń o esowatym profilu, formy zdobione ornamentem rytym i plastycznym, nawiązujące do inwentarzy kultur komarowskiej i Monteoru.

Wśród materiałów grupy tarnobrzesckiej występują fragmenty garnków tulipanowatych, jajowatych, mis półkuliastych i profilowanych, czerpaków oraz talerzy krążkowych. Zauważono szereg fragmentów o gładkich czernionych powierzchniach.

Okres rzymski reprezentują naczynia lepiące ręcznie oraz formy misowate toczone na kole typu ceramiki siwej. Materiał występuje w kilku jamach, a także w obrębie warstwy kulturowej.

Z okresem wczesnego średniowiecza łączymy formy garnków o osowatym profilu, niejednokrotnie zdobionych rytym ornamentem grzebykowym. Na podkreślenie zasługuje znalezisko grzebienia zdobionego plastyką antropomorficzną. Wspomniany grzebień posiada po stronie spodniej znak w kształcie libry X. W obrębie jamy razem z grzebieniem współwystąpił siery żelazny oraz duże fragmenty naczyń górą obracającego, które wstępnie można datować na VIII-X wiek.

W warstwie kulturowej i w poszczególnych obiektach wystąpiła duża ilość materiału osteologicznego, niekiedy noszącego ślady obróbki.

Kontynuacja badań w następujących sezonach wykopaliskowych jest przewidziana.

NOWA HUTA - Pleszów
woj. krakowskie
Stawowisko 19

patrz
okres wpływów rzymskich

OPOLE - Ostrówek

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej Zakład Archeo-
logii Nadodrza we Wrocławiu

Badania prowadził doc.dr hab. Bogusław Gedejda wraz z zespołem z Pracowni Archeologii Śląska JAN IJEM PAN we Wrocławiu. Finansował WKZ w Opolu. Dwa-dziesiąt trzech sezon badań. Gród - miasto wczesnośredniowieczne /pozycja konstrukcyjna /XI i pocz. XII w./.

Zakończono wieloletnie badania wykopaliskowe na Ostrówku w Opolu, których celem było poznanie kształtowania się ośrodka miejskiego oraz jego kultury we wczesnym średniowieczu następcy podjęte ponownie w 1977 roku w związku z planowym zagospodarowaniem terenu badań.

Pracami wykopaliskowymi objęty był obszar około 1,5 ara. Prowadzono eksploatację nawarstwień związanych z późną konstrukcyjną D i E, z początku XII i 2 połowy XI wieku. Na odcinku tym odczytano kolejny poziom konstrukcji budynku nr 73 z poziomu D i częściowo E, oraz fragmenty budynków nr 59 i 67 z poziomu D i E, ponadto konstrukcje ulicy nr 5 koło domu 75 z poziomu D i bardzo słabo zachowane pozostałości konstrukcji ulicy nr 1 z poziomu E. Odkryte obiekty uzupełniają plan zabudowy grodu - miasta w 2 połowie XI wieku i mieszczą się w jego zasadniczych założeniach uchwyczonych w trakcie dotychczasowych badań.

W wyeksplorowanych nawarstwieniach poza materiałem o masowym charakterze występowania jak ceramika i kości, wystąpiły